

voor iedereen

Je hoeft niet meer sterk te zijn

Het was een lange weg. Ziekenhuisgangen, uitslagen, goede weken en slechte nachten. We leerden een taal die we nooit hadden willen spreken.

En al die tijd bleef jij jezelf. Je maakte grappen met de verpleging. Je vroeg hoe het met ons ging, terwijl wij kwamen vragen hoe het met jou ging.

Nu het voorbij is, voelen we twee dingen tegelijk, en dat mag. Verdriet, omdat je er niet meer bent. Opluchting, omdat je geen pijn meer hebt. Het een maakt het ander niet kleiner.

We hebben lang afscheid genomen. Elke dag een beetje. En toch blijkt een afscheid nooit af te zijn.

Wat de ziekte heeft genomen, was je lichaam. Niet je humor. Niet je koppigheid. Niet de manier waarop je ons aankeek als je trots was.

Rust nu. Je hoeft niet meer sterk te zijn. Dat doen wij nu wel, voor jou.

Lisanne Kors, Voor ik het vergeet

Je mag dit gedicht gebruiken bij een afscheid, met vermelding van de naam van de dichter. voorikhetvergeet.com